

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115207948
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2115207948.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov senátu Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého J. Q., nar. X.XX.XXXX, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: Q. Q., zomrelá XX.XX.XXXX a U.-Y. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B. O. XX/C/XXX, O., Taliansko, zastúpený: FUTEJ & Partners, s.r.o., Radlinského 2, Bratislava, IČO: 35 955 341, za účasti starých rodičov: Mgr. A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Z. XX, I. a E. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom K. Z. XX, I., právne zastúpený: JUDr. Andrea Čechovičová, advokátka, Dolné Bašty 2, o návrhu starých rodičov Mgr. A. Q., nar. XX.XX.XXXX, a E. Q., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom K. Z. XX, I., na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, a o návrhu Ing. Q. Q., nar. XX.X.XXXX a Mgr. Q. Q., nar. X.XX.XXXX, obaja bytom S. K. P., na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaniach starého otca, Ing. Q. Q., nar. XX.X.XXXX a Mgr. Q. Q. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20. marca 2017, č.k. 8P/30/2015-684, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** s tým, že otec je povinný oznámiť starým rodičom najneskôr 24 hodín vopred, či sa jeho styk s maloletým bude v určenom čase realizovať.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zrušil uznesenie, č.k. 8P/30/2015-538 zo dňa 07.06.2016 (výrok I.) a nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého otec je oprávnený stýkať sa s maloletým každý páry týždeň v mesiaci a to piatok od 09:00 do 11:00 a od 15.00 hod. do 18.00 hod., sobotu od 09.00 hod. do 11.00 hod. a od 15:00 hod do 18:00 hod a nedeľu od 09:00 hod do 11:00 hod a od 15.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že stará matka maloletého je oprávnená byť prítomná pri styku a zároveň stará matka je povinná maloletého na styk s otcom pripraviť a v mieste svojho bydliska ho otcovi v určenom čase odovzdať a otec je povinný maloletého starej matke v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť (výrok II)

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1, 2, § 360 ods. 1 a 2, § 363 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 329 ods. 1, 2, § 470 ods. 1, § 471 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vecne dospel k záveru, že v danom prípade mal za dostatočne osvedčenú potrebu zrušiť nariadené neodkladné opatrenia a nariadiť nové neodkladné opatrenie, ktorým bude nanovo upravené stretávanie otca so synom. Súd prvej inštancie k tomuto záveru dospel po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania na pojednávaniach dňa 05.05.2016 a 03.02.2017 a obsahom spisového materiálu, keď mal preukázané, že v prebiehajúcim konaní vo veci samej, v ktorom sa starí rodičia domáhajú zverenia maloletého do ich náhradnej osobnej starostlivosti, bol maloletý uznesením č. k. 8P/30/2015-6 zo dňa 14.4.2015 predbežne zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov Mgr. A. Q. a E. Q.. Dňa 6.7.2015 si podal aj otec dieťaťa návrh, ktorým žiada zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti a zároveň podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dieťa zveril do jeho starostlivosti, ktorý bol však súdom zamietnutý uznesením, č. k. 8P/30/2015-228 zo dňa 13.7.2015.

3. Podaním doručeným súdu dňa 20.7.2015 navrhol Y. Q. (brat matky) a jeho manželka Q. Q. vydať neodkladné opatrenie, ktorým by súd dočasne zveril maloletého J. do ich náhradnej osobnej starostlivosti a zároveň podali návrh vo veci samej. Uznesením, č. k. 8P/30/2015-238 zo dňa 22.7.2015 súd ich návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Následne vzali navrhovatelia návrh vo veci samej späť a konanie o ich návrhu bolo uznesením zo dňa 08.06.2016, č.k. 8P/30/2015-542 zastavené.

4. Po začatí konania dňa XX.XX.XXXX matka maloletého zomrela.

5. Návrhom doručeným súdu dňa 21.03.2016, Ing. Q. Q. s manželkou Mgr. Q. Q. (krstní rodičia maloletého) podali návrh na zverenie maloletého do ich náhradnej osobnej starostlivosti, majúc za to, že otec dieťaťa nie je schopný maloletého vychovávať.

6. Uznesením, č.k. 8P 30/2015-538 zo dňa 07.06.2016 súd ex offo nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým v rozsahu každého párneho týždňa v mesiaci a to v piatok od 16.00 hod. do 18.00 hod., v sobotu od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že stará matka maloletého je oprávnená byť prítomná pri styku, táto je ďalej povinná maloletého na styk s otcom pripraviť a v mieste svojho bydliska ho otcovi v určenom čase odovzdať a otec je povinný maloletého starej matke v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť. Na pojednávaní dňa 3.02.2017 účastníci zhodne uviedli, že otec navštevuje syna jeden víkend v mesiaci.

7. Návrhom, doručeným súdu dňa 17.02.2017, sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia tak, aby bol s maloletým synom oprávnený stretávať sa každý párný týždeň v mesiaci, a to v dňoch piatok, sobota a nedeľa v čase od 09:00 do 11:00 a od 15:00 do 18:00 hod, a to aj bez prítomnosti starej matky s tým, že stará matka bude povinná maloletého na styk s otcom pripraviť a v mieste svojho bydliska ho otcovi v určenom čase odovzdať a otec bude povinný maloletého starej matke v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť. Cieľom jeho návrhu je umožniť prehĺbenie emocionálneho vzťahu maloletého s otcom a vytvorenie návyku dieťaťa na otca. Takto by otec mohol tráviť doobedňajšie hodiny za účelom vzdelávania maloletého v talianskom jazyku, pričom prítomnosť starej matky pri stretnutí považoval za nevhodnú, keďže dieťa je na interakciu s ňou navyknuté na dennej báze a jej osobná prítomnosť by mohla brániť vytvoreniu návyku na otca.

8. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, vyjadreniami účastníkov konania na pojednávaní dňa 5.5.2016, ako aj na pojednávaní dňa 03.2.2017, obsahom celého spisového materiálu a posúdením veci dospel k záveru, že existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania a to nariadením nového neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletým. Právo na stretávanie otca s maloletým je nespochybniteľným právom otca, ale je to predovšetkým právo maloletého dieťaťa, aby mohlo byť so svojím otcom, pričom treba hľadať také riešenie úpravy styku, aby bolo v čo najlepšom záujme maloletého. V súčasnosti síce prebieha stretávanie otca s maloletým, nie však v rozsahu styku nariadeného neodkladným opatrením, keďže otec chodí za synom len raz do mesiaca. Stretávanie otca so synom je síce pravidelné, avšak vzhľadom na vek dieťaťa a jeho vývoj od poslednej úpravy styku je podľa názoru súdu nedostatočné, a to tak z pohľadu úpravy, ale aj najmä z pohľadu praktickej realizácie. Maloletý J. podrástol a je vo veku, kedy pomerne rýchlo napreduje (z psychologického hľadiska) a dlhšie obdobia odlúčenia nie sú ideálne pre rozvoj vzťahu dieťaťa a rodiča. Súd pri dočasnej úprave stretávania zohľadnil režim maloletého, ktorý vstáva o 6.00 hod., od 8.00 hod. do 11.30 hod. navštevuje predškolské zariadenie, po obede spáva od 13.00 hod., a večer o 20.00 hod. už spí, pričom hodinu predtým večeria (tento režim dieťaťa sa vzhľadom na jeho vek zrejme zásadne nezmenil) a zohľadnil ďalšiu dôležitú skutočnosť, a síce, aby maloletý mal možnosť sa vzdelávať v rodnom jazyku svojho otca, tak aby si pri stretnutiach rozumeli. Súd zastáva ten názor, že právo maloletého na vzdelanie v rodnom jazyku jeho otca je jeho základným právom, pričom samotné poznanie talianskeho jazyka mu môže byť v živote len na prospech. Súd ďalej vzal do úvahy skutočnosť, že stretávanie podľa tvrdení účastníkov konania momentálne prebieha bez problémov. Otec podal návrh za zverenie maloletého do osobnej starostlivosti, prejavil záujem sa s maloletým stretávať aj naďalej hoci žije a pracuje mimo územia Slovenskej republiky, ale vyjadril aj schopnosť zabezpečiť svoju prítomnosť na území Slovenskej republiky každý párný týždeň od piatka do nedele, pričom žiada rozšírenie stretávania za účelom zintenzívnenia a predĺženia času stráveného s maloletým, a to aj bez prítomnosti starej matky. Súd posúdil jeho návrh ako dôvodný a zároveň rozhodol o zrušení pôvodného neodkladného opatrenia a nariadil nové, ktorým upravil stretávanie otca s maloletým synom takým

spôsobom, ktorý považoval ku dňu rozhodovania súdu za najoptimálnejší. Súd považoval za potrebné vybudovať i pevné citového puta otca s maloletým, a to nielen z strany otca, ale aj zo strany syna, preto sa stotožnil s návrhom otca, čo do rozšírenia času stretávania, za účelom štúdia talianskeho jazyka po tom, čo súd šetrením ex offo kontaktoval otcom označenú osobu, na ktorú sa otec obrátil s požiadavkou výučby maloletého v talianskom jazyku. Súd sa zároveň stotožnil s rozšírením styku celkovo, aby si maloletý mohol k otcovi vytvoriť plnohodnotný vzťah, a aby mohol poznať jeho potreby, čo je možné dosiahnuť len tým, že spolu budú tráviť viac času (pokiaľ možno každý deň otcovho pobytu v Slovenskej republike). Súd v tejto súvislosti k námietke rodiny Q., že otec nepozná niektoré potreby dieťaťa, konštatoval, že uvedené je spôsobené práve nedostatočným rozsahom stretávania, kedy otec nemôže v rámci dvoch hodín ani spoznať potreby maloletého dieťaťa. Pokiaľ sa starý otec súdu sťažoval, že návštevy otca sú pre jeho rodinu zaťažujúce, súd konštatoval, že stretnutia sa realizujú na prospech dieťaťa. Pokiaľ ide o požiadavku otca, aby stará matka nebola prítomná pri stretávaní, tejto súd celkom nevyhovel, ale styk upravil tak, ako tento prebiehal ako do súčasnosti, t.j. že stará matka má právo byť účastná stretnutia, pričom je na jej uvážení, či sa stretnutia zúčastní. Súd apeloval na otca, aby sa počas styku plne venoval dieťaťu a keďže žiada úpravu stretávania so synom v dvojtýždenných intervaloch, aby sa vždy na stretnutie so synom aj dostavil. Súd vzal do úvahy časovú aj finančnú náročnosť cestovania otca za synom, vychádzal však predovšetkým zo skutočnosti, že v záujme maloletého je dostatočný osobný kontakt so svojim otcom, ktorý je dôležitý pre ďalší vývoj dieťaťa a práve uvedená úprava dáva možnosť otcovi ale aj maloletému vytvoriť si vzájomnú citovú väzbu a prehĺbiť vzájomný vzťah.

9. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie starý otec maloletého, ktorý uviedol, že ho považuje za nezákonné, keďže nie sú splnené podmienky na jeho vydanie. Uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, totiž nebolo ku dňu podania tohto odvolania starým rodičom doručené, avšak starý otec proti tomuto uzneseniu podáva odvolanie z opatrnosti. Odvolateľ zotrval na jeho doterajších vyjadreniach, že doposiaľ upravený styk otca s maloletým je dostatočný a to najmä z pohľadu využitia tohto časového priestoru otcom. Otec dieťaťa doteraz ani jeden z určených víkendov nevyužil v plnom rozsahu na styk s maloletým. Pokiaľ potom argumentuje, že chce prehliť emocionálny vzťah s maloletým, a bráni mu v tom prítomnosť starej matky, tomuto nemožno prisvedčiť. Otec k synovi pristupuje ako k veci, s ktorou sa pohrá a po krátkom čase o neho stráca záujem. Keby mal skutočný záujem o prehľbovanie vzťahu s maloletým, za tri roky už mohol vedieť aspoň základy slovenčiny a nemusel čakať, kým sa syn začne učiť po taliansky. Ďalej odvolateľ uviedol, že skutočnosť, že dieťa pozitívne reaguje na otca, je len zásluhou správania starých rodičov, ktorí s ním komunikujú a rodinné vzťahy mu vysvetľujú. Nikdy sa nevyjadrili v tom zmysle, že styk s otcom starých rodičov unavuje, faktom však je, že takto upravený rozsah predstavuje pre rodinu domáce väznenie počas celého víkendu. Vzhľadom k tomu, že maloletý má pravidelný denný režim a navštevuje materskú školu, preto styk v dopoludňajších hodinách v piatok, ako požaduje otec, je nereálny a súd svojim rozhodnutím denný režim maloletého narušil. Starý otec poukázal na nezáujem otca o maloletého aj počas doposiaľ upraveného styku, pričom odvolateľ pripomenul situáciu, kedy počas stretnutia s otcom maloletý spadol, udrhel sa a začal plakať, na čo zareagoval otec smiechom. Odvolateľ uviedol, že otec pri stretnutí s dieťaťom nikdy nie je iniciátorom starostlivosti, ale plne sa spolieha na starú matku, nemá záujem dieťa bližšie spoznávať a venovať sa mu. Odvolateľ bol toho názoru, že pokiaľ vo veci nebude vypracovaný znalecký posudok a znalec sa nevyjadrí k otázke, či otec môže realizovať stretnutie bez prítomnosti tretej osoby, nie je v záujme maloletého meniť doterajšiu úpravu styku a to ani pokiaľ ide o časový rozsah. Záverom vytkol súdu, že sa nezaoberal bližšie osobou otca maloletého, ktorý vyrastal v niekoľkých detských domovoch, jeho osobnosť sa javí ako nezrelá a sú pochybnosti o riadnom výkone jeho rodičovských práv. Vzhľadom k uvedenému bol starý otec toho názoru, že nie sú tu dôvody, ktoré by opodstatňovali vydanie nariadeného neodkladného opatrenia, preto žiadal, aby ho odvolací súd v celom rozsahu zrušil.

10. Proti uzneseniu podali včas odvolanie aj Ing. Q. Q. a Mgr. Q. Q., ktorí sa domáhajú v tomto konaní zverenia maloletého do ich náhradnej starostlivosti a sú účastníkmi konania. V odvolaní dôvodili v podstate rovnakými argumentami ako starý otec a síce, že otec dieťaťa nevyužíva ani čas určený na stretávanie v zmysle doterajšieho neodkladného opatrenia, keď za ním chodí len raz mesačne. Z tohto pohľadu nie je potom zrejmé, prečo súd považoval pomery za zmenené, vyžadujúce novú úpravu styku, keď kvôli nezáujmu otca je doterajšia úprava dostačujúca. Ďalej dôvodili, že súd tiež nezohľadnil režim maloletého, ktorý je počas pracovných dní v škôlke do 14.30. hod., poukázali aj na to, že otec nepozná potreby dieťaťa práve z dôvodu, že nevyužíva v plnom rozsahu možnosť tráviť čas so svojim synom a nie z dôvodu, že by rozsah úpravy styku bol nedostatočný. Počas stretnutí s maloletým sa otec nesnaží s dieťaťom komunikovať ani sa mu náležite venovať, namiesto toho ho fotí mobilným telefónom

a komunikuje s treťou osobou, pričom jeho tvrdenia, že prekážkou je neovládanie jazyka neobstoja, nakoľko otec mal možnosť naučiť sa aspoň základy slovenčiny. Novým neodkladným opatrením, ktoré je nedôvodné, súd iba pridáva ďalšie povinnosti starým rodičom, ktorí, aj s ohľadom na ich vek majú právo, aby boli rešpektované aj ich práva na odpočinok a ich potreby. Navrhli preto, aby odvolací súd uznesenie zrušil.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1, 2 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

12. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 8P/30/2015 je zverenie maloletého do starostlivosti jeho otca, alebo do náhradnej osobnej starostlivosti. Toho času je dieťa dočasne zverené do starostlivosti starých rodičov a otec, ktorý je cudzí štátny príslušník, dieťa navštevuje, k čomu mu slúžila doterajšia úprava styku formou neodkladného opatrenia zo dňa 07.06.2016, podľa ktorej má právo stykať sa s maloletým každý párný víkend v mesiaci a to v piatok od 16.00 hod. do 18.00 hod., v sobotu od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že stará matka maloletého je oprávnená byť prítomná pri styku.

13. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel návrhu otca zo dňa 17.02.2017 na rozšírenie jeho styku s dieťaťom, avšak ponechal starej matke oprávnenie byť prítomná pri ich stretnutiach, pričom zároveň zrušil predchádzajúce neodkladné opatrenie o úprave styku.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť tam uvedených dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, avšak k odvolacím argumentom dopĺňa nasledovné:

15. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) a § 28 ods. 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že rodičovské práva a povinnosti, a teda aj právo podieľať sa na osobnej starostlivosti o dieťa a na jeho výchove, majú rodičia priamo zo zákona, pričom ak jeden z rodičov nežije, je neznámy, alebo nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, vykonáva v zásade tieto práva druhý rodič.

16. Neodkladné opatrenie, upravujúce styk rodiča s dieťaťom musí byť použiteľné vzhľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť rodičovi, ktorý s dieťaťom nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom možno realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchova prítomnosťou či príkladom, ktorá je tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa sa neskôr v dôsledku odcudzenia len ťažko napráva. Rozhodnutie súdu preto v prípade neodkladnej úpravy musí mať na zreteli, že ak v dohľadnej dobe nedôjde k rozhodnutiu vo veci samej, musí tu byť také opatrenie, ktoré zamedzí pretrhnutiu citových väzieb dieťaťa s rodičom, s ktorým dieťa nežije a poskytne rodičovi dostatočný kontakt s dieťaťom na to, aby sa ich vzťahy rozvíjali. V tomto prípade je navyše treba vziať do úvahy, že matka dieťaťa už nežije a teda otec je najbližšou osobou maloletého, u ktorej treba reálne uvažovať s možnosťou, že sa bude o maloletého trvale starať, čo je, okrem iného tiež predmetom konania vo veci samej. Spôsobilosť otca prevziať starostlivosť o syna je toho času predmetom dokazovania vo veci samej, avšak bez ohľadu na výsledok konania (teda, či bude maloletý zverený do starostlivosti otca alebo príbuzných v SR), treba v každom prípade všemožne napomáhať rozvíjaniu ich citových väzieb a to predovšetkým podporovaním čo najširšieho styku. Pre rodičia a jeho dieťa je právo byť spolu podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva základným prvkom rodinného života. Pokiaľ teda súd vyhovel návrhu otca, urobil tak predovšetkým v záujme

maloletého a odvolací súd môže s týmto opatrením len súhlasiť. Otec totiž prejavil vôľu stykať sa s maloletým viac ako doteraz a začať sa venovať výuke taliančiny u dieťaťa, ktorá je jeho rodným jazykom, možno teda predpokladať, že život a výchovu svojho syna neberie na ľahkú váhu. Je teda celkom namieste, ak otec podniká kroky smerujúce k odstráneniu ich jazykovej bariéry a zároveň je prirodzené, že chce toto dosiahnuť výukou taliančiny u syna a nie vlastnou výukou slovenčiny. Niet dôvodu požadovať od otca, aby sa učil slovenskému jazyku, pokiaľ v SR nemieni žiť a snaží sa dosiahnuť zverenie dieťaťa do jeho opatery pre život v Taliansku. Doterajšia úprava otcovi umožňovala stretnutie počas všetkých párných víkendov bez prespávania, v piatok, sobotu aj nedeľu vždy od 16.00 hod. do 18.00 hod., čo sú len 2 hodiny denne. Pokiaľ chce otec tráviť s maloletým viac času, bolo celkom logické upraviť stretávanie v rovnakých dňoch, len na dlhší čas, preto úprava od 09:00 do 11:00 a od 15:00 do 18:00 hod je primeraná. Dieťa takáto úprava nezaťažuje a rešpektuje postupné navvykanie maloletého na otca. To, že maloletý navštevuje materskú školu, nemôže byť dôvodom pre nevyhovenie rozšíreniu styku s jeho otcom, pokiaľ je tento styk v záujme maloletého. Školská dochádzka (a už vôbec nie dochádzka do materskej školy) rozhodne nemôže byť sama osebe dôvodom na obmedzenie styku otca s maloletým dieťaťom, ktoré nemá vo svojej starostlivosti. Treba totiž dôsledne zvažovať záujem dieťaťa a v tomto prípade jednoznačne prevažuje záujem maloletého na stretnutí s otcom pred návštevou materskej školy, zvlášť pokiaľ ide o dva piatky v mesiaci. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenie starých rodičov, že stretnutia otca s maloletým ich zaťažujú a nová úprava im pridá na povinnostiach, avšak v tomto smere odvolací súd môže len zopakovať, čo už uviedol aj prvoinštančný súd, že treba prihliadať prednostne na záujem dieťaťa. Napokon, ani otec nemá ľahkú pozíciu, ak sa chce s maloletým stykať, pretože cestovanie z Talianska do SR vyžaduje nie málo času, energie a finančných prostriedkov, pričom si musí zároveň zabezpečiť aj bývanie v SR počas vymedzených víkendov. Argumentácia odvolateľov, že otec nevyužíva ani doterajšie možnosti styku, by tak mohla obstať možno v prípade, ak by medzi bydliskami dieťaťa a otca nebola taká veľká vzdialenosť, ktorá otca významným spôsobom obmedzuje v styku s maloletým a je do istej miery ospravedliteľné, ak sa mu nie vždy podarí pricestovať. Je však vhodné, aby starých rodičov vopred oboznámil (či už telefonicky, elektronickými prostriedkami alebo inak) s tým, či konkrétny víkend využije svoje právo na styk s maloletým, čím im zároveň umožní zariadiť si čas podľa vlastných predstáv v prípade, ak by styk odpadol.

17. Vedený týmito úvahami, majúci na zreteli najlepší záujem maloletého, odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky za relevantné a tak spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd mal za to, že predbežná úprava styku otca s maloletým tak, ako bola nastavená súdom prvej inštancie je primeraná a zodpovedajúca okolnostiam prípadu a preto napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil a zároveň vzhľadom k tomu, že otec doposiaľ rozsah styku plne nevyužíval, uložil mu povinnosť svoj príchod za maloletým vopred oznamovať.

18. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).